

Anders Peev, nyckelharpa, och Mattias Ristholm, luta och sång, bjöd på en skön musikstund i Ljusdals kyrka.

FOTO: LINDA MÄRTENSSON

Underbart vackert i Ljusdals kyrka

LJUSDAL
Skön musikstund med folkliga koraler och medeltida ballader.

Den härliga duon Mattias Ristholm och Anders Peev, med gruppsnamnet Anda, uppträdde, i onsdags under sin långa nordiska turné, med musik i sommarkväll. Det kom drygt 40 personer för att höra på denna underbart sköna musikstund i folkliga koralers tecken.

Sångerna, som främst togs ifrån den nordiska repertoaren, kunde spåras många hundra år bakåt i tiden och den allra äldsta bland dem faktiskt uppåt tusen år!

Jag brukar hävda att recensenter alltid är subjektiva, i princip, men ibland vet man också om det. Den här gången är jag sprudlande subjektiv! Som hitvandrad ungersk pojke, fann jag mina nya rötter i de svenska folkliederna som var så

kanske mer än något annat. De är så underbart vackra! Med detta i bagaget var det bara att njuta och ge sig hän till Andas musik!

Att de två dessutom är förnämliga instrumentalister bara skärpte upplevelserna. Speciellt förtjust var jag i samspelet mellan Anders Peevs nyansrika nyckelharpa med sitt stora register och djupt fylliga klang och Mattias Ristholms ljusa sångstämma. Sångaren trakterade en turkisk långhalsad luta, förebilden för så gott som alla stränginstrument i vår kultur.

Repertoaren svepte från vikingatid till kända nyare som Den signade dag som presenterades med en mindre bekant melodi. Den tusenåriga balladen om strandsatta fredlösa sjömän var mycket spännande att lyssna på. Rytmiken var klart svärfångad, men melodin påminde redan om det som skulle bli det

typiskt nordiska. Jungfru Maria gick till Betlehem är en så kallad vandringsång från södra Europa. Härligt smittande andlig visa. Denna kombination var annars "ute" under den strängare lutheranismens tidevarv främst från 1800-talet.

Själva grundstämningen kändes genuin och tids-trogen. Sångerna följde århundradenas variationer. Tillsammans skapade de en särskilt mjuk stämning. Men försångaren kunde driva rösten på det typiskt medeltida sättet.

Men i övrigt var de inte bundna. De vävde in både moderna toner och andra. Österländskt och till och med jokkliknande svepte förbi, väl invävt i helheten.

Ett av de absoluta höjdpunkterna var Kyrie Eleison från Estland, så vackert framfört!

LÁSZLÓ GÖNCZI

0651-58 50 00

gofg@ilovegofg.se